

Rodičovské sdružení

Venku se již setmělo a bylo poměrně chladno, pro začátek zimy nic neobvyklého. V místnosti však bylo příjemně. Seděl jsem ve svém pokojíku a psal domácí úkoly. Táta měl každou chvíli přijít z rodičovského sdružení, tak jsem měl dost rozmrzelou náladu. Dobře jsem věděl, že za své výsledky dostanu nařezáno.

Ze zamyšlení mě vyrušilo zarachocení klíče v zámku. Táta se vrací! Rychle jsem vstal, ani nevím, co mě to napadlo, vzal jsem ze stolu noviny a nasoukal si je pod kalhoty. Otec si mezitím sundal bundu a nabroušeně zavolal: „Kde jsi?“

„Ano? Tady.“, odvětil jsem, ale zůstal ve svém pokojíku.

Dveře pokojíku se otevřely a táta vstoupil dovnitř. Vypadal dost našťvaně.

„To zase bylo! To jsem se dozvěděl pěkné věci! Víš, co jsem ti za takové výsledky slíbil?“

Hrozila mi dvojka z chování, tři čtyřky a čtyři trojky.

Seděl jsem dál na židli, neodpověděl a díval se raději do země.

„Na něco jsem se tě ptal! Tak víš nebo nevíš? Neumíš mluvit?“

„Vím“, odpověděl jsem polohlasem.

„Tak co jsem ti slíbil?“

„Že dostanu nařezáno.“

„No vidíš, že alespoň něco si pamatuješ! Tak si podej rákosku, nebudeme to dál zdržovat!“

Vstal jsem, přinesl ze skříně rákosku a podal ji otci.

„Předkloň se!“, přikázal otec a rákoskou ukázal ke stolu.

Dle pokynů jsem se předklonil přes psací stůl, zapřel se rukama a výprask začal. Rákoska se svištěním létala vzduchem, ale náhle otec po několika ranách výprask přerušil.

„Co je to?“, zeptal se, nečekal ani na odpověď a rukou mi zajel pod kalhoty...a vytáhl zmuchlané noviny.

„Tak ty takhle podvádíš! To tě budu muset odnaučit! Vysvlékni se do naha a hned!“

Uposlechl jsem. Sundal si kalhoty, tričko, ponožky a nakonec i trenýrky. Otec mě sledoval a vlastně ho to i potěšilo – můj zadeček a štíhlé holé tělo se mu líbilo.

„A teď mi podej řemen! Podvádět se nemá!“

Učinil jsem, co musel a přinesl časem již opotřebovaný kožený řemen. Otec si ho vzal, přeložil napůl a vybídl mě: „Tak se zase předkloň!“

Uposlechl jsem. Otec pevně sevřel řemen a začal s výpraskem. Rána za ranou dopadala na můj holý zadek a zanechávala tam znatelnou rudou čáru. Otcova levá ruka mě přidržovala v požadované poloze. Cukal jsem a vzlykal, ale otec nepřestával.

„Ááá...áááá“, vzlykal jsem.

Kožený řemen hlasitě mlasknul při každém dopadu na mou holou zadnici a dost štípal.

„Ááá...ááá...“....rána za ranou...pak výprask přestal. Otec povolil tlak své levé ruky.

„Doufám, že ti to stačilo.“, řekl a sledoval, jak jsem se se vzlykem narovnával. Podal mi řemen a dodal: „To máš za ty své skopičinky a lhaní, za ty známky ještě dostaneš nařezáno. Ani se neoblékej a pojď se mnou do kuchyně!“

Poklidil jsem řemen a šel do kuchyně. Tam jsem dostal přikázáno: „Běž si kleknout támhle do kouta!“

Poslušně jsem šel do rohu a tam si klekl.

„Nehrb se a ruce hezky podél těla! Tady budeš klečet, dokud ti neřeknu!“, dostal jsem přikázáno.

Otec si zatím připravoval večeři a během jídla sledoval mě, poslušně klečícího nahého chlapce. Asi po více než půl hodině ukončil můj trest.

„To stačí! Běž zpátky do pokojíku a uč se! V pátek v 7 hodin večer si pak přijdeš pro výprask za ty známky! Rozuměls?“

Vstal jsem a odpověděl: „Ano, rozuměl.“

„A příště se nesnaž mě podvádět, jinak tvé potrestání bude horší!“

Trest tak byl pro dnešek u konce. Nahý jsem odešel do svého pokojíku. Byl jsem naštvaný sám na sebe, jak jsem si to těmi hloupými novinami, strčenými za kalhoty, zavařil a dostal kvůli tomu o výprask navíc.

V pátek v 7 hodin jsem přišel do pokoje za otcem a ohlásil se: „Měl jsem si dnes přijít pro výprask za ty známky.“

Otec se na mě podíval a řekl: „Přesně tak. Ty známky jsou opravdu hrozné. Tak to hned vyřídíme!“

Vstal a vybídl mě, abych s ním šel zpět do svého pokojíku. Tam mi přikázal: „Podej mi rákosku!“

Podal jsem mu požadovaný trestací nástroj.

„Sundej si kalhoty a předkloň se!“, zaznělo vzápětí. Stáhnul jsem si kalhoty až ke kolenům a předklonil se. Otec mi bez váhání vysázel pět pěkně štíplavých ran, pak mě narovnal a přísně mi vytkl: „Řekl jsem ti sundej si kalhoty! Ne, stáhni! Tys nerozuměl?“

„Aha, omlouvám se, hned to napravím.“, vykoktal jsem ze sebe překvapeně. Rychle jsem si úplně stáhnul kalhoty z nohou a hodil je na postel, pak jsem se opět předklonil přes stůl a čekal. Otec si mě levou rukou přidržel v žádané poloze a začal s výpraskem. Rákoska s pravidelným plesknutím dopadala na můj jen spodním prádlem krytý zadek.

„Ááááá...“, nařikal jsem a cukal sebou.

„Ááá, ááá...“

„Teď si stáhni i trenýrky!“, přikázal otec.

Uposlechl jsem a odhalil svůj zadek. Tentokrát jsem si dal pozor na rozdíl mezi „stáhni“ a „sundej“, a zase se předklonil. Trenýrky mi samovolně sjely až ke kotníkům. Otec mi povytáhl tričko, rukou přešel po holém pozadí a zlehka mě po něm plácnul...pak výprask rákoskou pokračoval. Můj zadek opět pocukával při každé ráně. Hlasité „Áááá...áááá“ se opět takřka v pravidelných intervalech ozývalo pokojíkem. Po několika ranách výprask ustal. Narovnal jsem se se slzami v očích. Zadek mě štípal. Převzal jsem rákosku a druhou rukou si třel bolavý zadek.

„A už se začni pořádně učit nebo na konci pololetí dostaneš nařezáno ještě víc.“, pak odešel a nechal mě vzlykajícího o samotě.

© Ramon 2006

www.spankboy.cz